

ПРЕС КЛИПИНГ

14. септембар 2015.

НАСЛОВИ

- Blokiran račun ima 56.000 firmi, dugovi 272,2 milijarde dinara;(str.2)
- Odluka o minimalnoj ceni rada za 2016.;(str.3)
- Blokiran račun ima 56.000 firmi, stiže novi zakon;(str.4)
- Бугарска стаклара - српски проблем;(str.6)
- Za suzbijanje crnog tržišta ne postoji politička volja;(str.8)
- Bez zaostalih plata do kraja maja 2016. Godine;(str.9)
- Пензије и плате највероватније веће од Нове године;(str.10)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:567143-Blokiran-racun-ima-56000-firmi-dugovi-2722-milijarde-dinara>

Blokiran račun ima 56.000 firmi, dugovi 272,2 milijarde dinara

Tanjug

U Srbiji račun u blokadi ima oko 56.000 privrednih subjekata i to zbog dugova koji su narasli do 272,2 milijarde dinara

U Srbiji račun u blokadi ima oko 56.000 privrednih subjekata i to zbog dugova koji su narasli do 272,2 milijarde dinara.

Vlada je, u nastojanju da taj problem reši, uputila poslanicima novi predlog zakona o sporazumnom finansijskom restrukturiranju, koji bi trebalo da uspostavi bolje odnose firmi i poverilaca.

U obrazloženju predloga ovog zakona koji je iznet pred Vladu, a u koji je Tanjug imao uvid, navedeni su podaci Narodne banke Srbije da su na dan 30. aprila računi bili blokirani kod 29.556 pravnih lica i 26.239 preduzetnika, zbog dugova od 256,7 milijardi, odnosno 15,5 milijardi dinara.

U takvim uslovima, značajno se uvećava i broj nenaplativih kredita, odnosno kredita u docnji dužoj od 90 dana. Njihov ukupan iznost na kraju septembra 2014. bio je 436,7 milijardi dinara ili 23 odsto od ukupnih plasmana.

Sporazumno finansijsko restrukturiranje je, kako je navedeno u obrazloženju, dobrovoljno, vansudsko restrukturiranje dugova privrede kroz redefinisanje odnosa između firme u problemima i poverilaca, pre svega banaka, a pregovori se vode uz podršku Privredne komore Srbije kao institucionalnog medijatora.

Vansudsko restrukturiranje privrednog društva je prva opcija u nizu mera, a ostale mere su unapred pripremljeni plan reorganizacije (UPPR), reorganizacija u stečaju i prodaja pravnog lica odnosno imovine u postupku bankrotstva.

“ Postupak zavisi od želje banaka da učestvuju i postignu dogovor. Banke, recimo, nisu zainteresovane za odricanje od prava na blokiranje računa dužnika, čak i u toku pregovora o restrukturiranju, jer ostali poverioci koji nisu uključeni u postupak, nisu ograničeni da račun blokiraju te mogu doći u prednost u odnosu na banke učesnice u postupku” , piše u ovom dokumentu.

Uz to, strankama u postupku omogućena su poreska oslobođenja i pogodnosti na koje ne bi imale pravo po opštem ugovornom okviru.

Od usvajanja sličnog zakona 2011. godine, pokazalo se da postoje pravne praznine i nepreciznosti, pa deo problema nije ni moguće rešiti bez izmena Zakona, piše u obrazloženju.

U dosadašnjim postupcima, primera radi, samo je dva puta zaključen ugovor o mirovanju dugova, pa je zato potrebno to ostaviti samo kao mogućnost, a ne propisivati ga kao obavezan korak u postupku, što je prihvaćeno u Nacrtu zakona.

Takođe, analiza koju su uradili PKS i EBRD, pokazala je da se do sada često kao poverioci pojavljuju banke u stečaju, koje su pod upravom Agencije za osiguranje depozita. Zato je zaključeno da se cilj propisivanja obaveznog uslova učesća dve finansijske institucije, da bi se izbegle zloupotrebe i pretpostavke multilateralnog pristupa restrukturiranju, jednako ispunjava i ako se kao jedna od dve takve institucije pojavljuje banka u stečaju.

Pri tome je zaključeno da često dužnici imaju kao poverioce samo jednu poslovnu banku i Fond za razvoj, pa je moguće da će propisani uslov za sprovođenje postupka ispunjavati jedna banka u stečaju i taj Fond.

Analize koje su PKS i EBRD sprovodile u 2013. i 2014. godini bile su osnov da Ministarstvo privrede oformi radnu grupu za pripremu Nacrta izmena i dopuna Zakona o sporazumnom finansijskom restrukturiranju. Nacrt je utvrđen na sednici Vlade Srbije, koje je održana 10. septembra i upućen je Narodnoj Skupštini.

Inače, u proteklom periodu, PKS je sprovela ukupno 36 postupaka od čega je uspešno okončana trećina vođenih postupaka, a vrednost restrukturiranih potraživanja iznosi blizu 30 miliona evra.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/590361/Odluka-o-minimalnoj-ceni-rada-za-2016>

Odluka o minimalnoj ceni rada za 2016.

Tanjug

Socijalno-ekonomski savet Republike Srbije održaće danas sednicu, čija će tema biti utvrđivanje minimalne cene rada po radnom času u Srbiji za 2016. godinu.

Kako se navodi u saopštenju SES-a, na Prvoj tematskoj sednici u 2015. godini jedina tačka dnevnog reda biće utvrđivanje minimalne cene rada po radnom času.

Po završetku sednice biće održana konferencija za novinare na kojoj će govoriti članovi Kolegijuma saveta.

Članovi Socijalno-ekonomskog saveta na sednici koja je održana početkom ove nedelje nisu doneli odluku o visini minimalne cene rada za 2016. godinu.

Oni su tada najavili da će 14. septembra biti održana nova sednica tog tela kad će biti poznat konačan stav SES-a po tom pitanju.

Predstavnici sidnikata traže da se minimalna cena rada poveća sa sadašnjih 121 dinara na 143,5 dinara po radnom satu, a poslodavci i predstavnici resorsnih ministarstava da se ona zadrži na sadašnjem nivou jer se kako navode, za povećanje još nisu stekli uslovi.

Poslednji put visina minimalca je promenjena u septembru prošle godine, i tada je odlučeno da ona za ovu godinu po radnom satu iznosi 121 dinar.

Prethodno se cena rada nije menjala od 2012. godine i iznosila je 115 dinara.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/590340/Blokiran-racun-ima-56000-firmi-stize-novi-zakon>

Blokiran račun ima 56.000 firmi, stiže novi zakon

Tanjug

U Srbiji račun u blokadi ima oko 56.000 privrednih subjekata i to zbog dugova koji su narasli do 272,2 milijarde dinara.

Vlada je, u nastojanju da taj problem reši, uputila poslanicima novi predlog zakona o sporazumnom finansijskom restrukturiranju, koji bi trebalo da uspostavi bolje odnose firmi i poverilaca.

U obrazloženju predloga ovog zakona koji je iznet pred Vladu, a u koji je Tanjug imao uvid, navedeni su podaci Narodne banke Srbije da su na dan 30. aprila računi bili blokirani kod 29.556 pravnih lica i 26.239 preduzetnika, zbog dugova od 256,7 milijardi, odnosno 15,5 milijardi dinara.

U takvim uslovima, značajno se uvećava i broj nenaplativih kredita, odnosno kredita u docnji dužoj

od 90 dana. Njihov ukupan iznos na kraju septembra 2014. bio je 436,7 milijardi dinara ili 23 odsto od ukupnih plasmana.

Sporazumno finansijsko restrukturiranje je, kako je navedeno u obrazloženju, dobrovoljno, vansudsko restrukturiranje dugova privrede kroz redefinisane odnose između firme u problemima i poverilaca, pre svega banaka, a pregovori se vode uz podršku Privredne komore Srbije kao institucionalnog medijatora.

Vansudsko restrukturiranje privrednog društva je prva opcija u nizu mera, a ostale mere su unapred pripremljeni plan reorganizacije (UPPR), reorganizacija u stečaju i prodaja pravnog lica odnosno imovine u postupku bankrotstva.

□ Postupak zavisi od želje banaka da učestvuju i postignu dogovor. Banke, recimo, nisu zainteresovane za odricanje od prava na blokiranje računa dužnika, čak i u toku pregovora o restrukturiranju, jer ostali poverioci koji nisu uključeni u postupak, nisu ograničeni da račun blokiraju te mogu doći u prednost u odnosu na banke učesnice u postupku□, piše u ovom dokumentu.

Uz to, strankama u postupku omogućena su poreska oslobodjenja i pogodnosti na koje ne bi imale pravo po opštem ugovornom okviru.

Od usvajanja sličnog zakona 2011. godine, pokazalo se da postoje pravne praznine i nepreciznosti, pa deo problema nije ni moguće rešiti bez izmena Zakona, piše u obrazloženju.

U dosadašnjim postupcima, primera radi, samo je dva puta zaključen ugovor o mirovanju dugova, pa je zato potrebno to ostaviti samo kao mogućnost, a ne propisivati ga kao obavezan korak u postupku, što je prihvaćeno u Nacrtu zakona.

Takodje, analiza koju su uradili PKS i EBRD, pokazala je da se do sada često kao poverioci pojavljuju banke u stečaju, koje su pod upravom Agencije za osiguranje depozita. Zato je zaključeno da se cilj propisivanja obaveznog uslova učesća dve finansijske institucije, da bi se izbegle zloupotrebe i pretpostavke multilateralnog pristupa restrukturiranju, jednako ispunjava i ako se kao jedna od dve takve institucije pojavljuje banka u stečaju.

Pri tome je zaključeno da često dužnici imaju kao poverioce samo jednu poslovnu banku i Fond za

razvoj, pa je moguće da će propisani uslov za sprovođenje postupka ispunjavati jedna banka u stečaju i taj Fond.

Analize koje su PKS i EBRD sprovodile u 2013. i 2014. godini bile su osnov da Ministarstvo privrede oformi radnu grupu za pripremu Nacrta izmena i dopuna

Zakona o sporazumnom finansijskom restrukturiranju. Nacrt je utvrdjen na sednici Vlade Srbije, koje je održana 10. septembra i upućen je Narodnoj Skupštini.

Inače, u proteklom periodu, PKS je sprovela ukupno 36 postupaka od čega je uspešno okončana trećina vodjenih postupaka, a vrednost restrukturiranih potraživanja iznosi blizu 30 miliona evra.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Bugarska-staklara-srpski-problem.sr.html>

Бугарска стаклара - српски проблем

Фабрика стакла у Параћину ни у продуженом року није платила део дуговања за струју и гас

Од 1.600 продатих предузећа у приватизацији чини се да је случај Српске фабрике стакла у Параћину, по много чему најчудовишнији. Готово невероватан. Фабрика је два пута продавана бугарским купцима, огроман дуг за гас претваран јој је у капитал „Србијагаса”, опраштани су јој милиони евра обавеза, из ње су отишле стотине радника, а она како-тако ради, 300 тона стакла дневно, али никоме ништа не плаћа. Од текућих прилива део пара иде за енергенте и за плате 850 радника, али огромни дуг од 950 милиона динара - остаје нетакнут.

Прејуче (10. септембра) био је последњи, накнадни рок, за почетак плаћања тог дуга договорен са представницима ЕПС-а и владе прошлог месеца. Власник, Цветан Василев, контроверзни бугарски бизнисмен, а ни руководство „Стакларе” тим поводом нису се огласили. Али, где чуда, јесте председник Самосталног синдиката Живојин Матејић. Од када је века и капиталистичког света синдикати су радили неке друге послове, а не управљали фирмом и постајали партнери држави обећавајући да ће, судећи по агенцијској вести, „део дуга за струју и гас платити из сопствених извора”. Или је, ко зна, то можда права улога синдиката - да се бори за посао и плату својих чланова када то већ не раде власник, менаџмент, па и држава, која на то попреко гледа, али за сада још ништа не предузима.

Докле ће, сада већ прећутно, толерисање дуга трајати - остаје да се види. Чињеница је, међутим, да се тиме још једном ставља на пробу одлучност не само директних поверилаца, ЕПС-а и „Србијагаса”, надлежних владиних ресора, већ и премијера Вучића, који је више пута јавно истакао да повлашћених у измиривању рачуна за струју неће бити и да Србија неће гурати паре у џеп бугарским тајкунима.

Добри познаваоци прилика у „Стаклари” тврде да власник Василев, који је у својој земљи, према писању медија, због малверзација остао без целокупне имовине, никада неће платити дуг, јер он тих пара нема, а ако их и има - да опасно тактизира и да овде, у Србији има нечију заштиту. За плаћање дуга неће бити способна ни сама фабрика, чак и када би се радници одрекли плата. Фабрика је, како би се рекло, „испуштена”. Њу ни технолошки, а камоли пословно, више нема ко да води.

Сведоци у Параћину тврде да је фабрички круг пун готове робе, коју, због рђавог квалитета, нико неће да купи. Дотле Србија, пиваре, пунионице воде, сокова, вина... домаћинства, амбалажно стакло купује у Грчкој и Хрватској. Годишње за то плаћамо око 40 милиона евра, а имамо фабрику која лагано пропада, а не тако давно снабдевала је домаће тржиште и била извозник. Чувене термос боце за Немачку.

На готово наивно новинарско питање, има ли тој нашој некадашњој индустријској узданици спаса, наш саговорник, који није хтео да му се у целој овој невеселој причи спомиње име, тврди да има, али са новим стратешким партнером, јер са овим газдом, чак и да све до динара плати, среће - нема.

На питање, шта ако ЕПС сутра фабрици искључи струју, да ли ће, као што из „Стакларе” упозоравају, доћи до еколошке катастрофе, чак и експлозије пећи, наш саговорник каже да је то чиста глупост. Стаклена маса ће се згуснути и пећи ће се охладити. Мука и велики трошак биће њихово поновно покретање, али ваљда, како рече, до тога неће доћи и да ће држава Србија умети да нађе решење - да фабрика опстане, јер има вредно домаће тржиште, а да се из ње истерају они који је воде у пропаст.

Министарство тражи решење

Министарство привреде покушава на нађе решење како би параћинска „Стаклара” наставила са радом, а испунила све обавезе које компанија има према држави за струју и гас, каже се у саопштењу које је јуче достављено „Политици”.

Став Министарства је да сви морају да поштују законе и плаћају рачуне. „Подсећамо на последња обећања руководства и синдиката компаније, када је речено да ће „Стаклара” платити неизмирене рачуне између 10. и 15. септембра”.

ЕПС: Не толеришемо дугове

- Електропривреда Србије не толерише дугове Фабрици стакла у Параћину. Два пута смо ишли да је искључимо. Постоје неки договори који су направљени између синдиката, менаџмента „Стакларе” и владе које ми поштујемо, рекао је наш лист први човек ЕПС-а Александар Обрадовић.

„Оног момента кад искључимо струју, фирма је мртва. А мени је најбитније да наплатим дуг. Мислим да су у овом последњем кругу преговора постигнути неки договори. Док иоле постоји шанса да неки новац наплатимо, министар привреде и ја борићемо се за њега. Оног момента када будемо видели да нема шансе да се дуг наплати, будите уверени да ће та фирма бити искључена. Нећу се, наравно, много томе радовати, јер ће то бити једна од ретких фирми којој се то код нас догодило”, рекао је Обрадовић. А. Т.

Слободан Костић

Privrednici traže da država sistemski uđe u borbu protiv nelegalnog poslovanja

Za suzbijanje crnog tržišta ne postoji politička volja

Autor: Milan Knežević

Udeo sive ekonomije i crnog tržišta u ukupnom prometu roba i usluga može se za tri mesca prepoloviti ako postoji politička volja i usaglašena sistemska, institucionalna efikasnost.

Bez bilo kakvog činjeničnog osnova, prihvaćena je procena da na sivu ekonomiju i crno tržište otpada 30 odsto ukupnog prometa roba i usluga. Udeo crnog tržišta u ovom procentu je veći nego udeo sive ekonomije, koja podrazumeva da je firma pravno legalna a da deo prometa obavlja izvan zakonskih tokova. Crno tržište je nezakonito, kriminalno bavljenje prodajom roba i usluga.

Šta "stručni"procenitelji ne razumeju? Ako prodavac ili davalac usluge nezakonito ostvari promet od, recimo, 1000 dinara na robu koju je platio 500 dinara, on je utajio deo carine gde je predviđena prethodni PDV, zatim razliku između prethodnog i realizovanog PDV-a, kao i porez na dobit ako bi je zakonitim poslovanjem ostvario. Utajio je i sve obaveze prema neprijavljenim radnicima. Dakle, on je udvostručio crni kapital samo jednom prodajom. Ako ponovo kupuje robu na crnom tržištu, on će kupovinu realizovati dvostruko većim iznosom i ponovo utajiti sve obaveze. Za taj novac kupovaće građevinski materijal na crno, neoporezovanim novcem će platiti majstore. Ovi će na crno popraviti automobil, platiti usluge zubara, iznajmiti lokal ili stan i tako u nedogled... Logična je pretpostavka da se sa 500 dinara kapitala u crnim tokovima utaji ogromna suma neplaćenog PDV-a i drugih poreskih obaveza. Tričavih 500 dinara prouzrokuje neplaćanje desetina hiljada dinara poreza za samo nekoliko meseci.

Koeficijent obrta kapitala u jedinici vremena na crnom tržištu je mnogo veći nego u legalnom prometu, pa su i utaje poreza srazmerno veće od poreskih prihoda na legalnom tržištu.

Kad crni novac jednom započne svoj negativni tok u lošoj beskonačnosti, on će ocrniti sve pozicije prometa roba i usluga gde god da je sredstvo plaćanja. Tako se formiralo paralelno "podzemno tržište" koje se po obimu prometa izjednačilo sa legalnim. Najveću štetu legalnom poslovanju čine posredni gubici koje ovakvo poslovanje inicira. Smanjuje prihode budžeta, slabi kvalitet svih usluga koje se finansiraju iz budžeta, ukida cenovnu logiku i konkurentnost, derogira Ustavom zagaranovanu jednakopravnost svih privrednika koji učestvuju na tržištu, radikalno smanjuje investicije i broj zaposlenih, neposredno tera u stečaj veliki broj preduzetnika, obesmišljava paradigmu privredničkog i društvenog morala. Uspešnim se predstavljaju oni koji nikad nisu imali legalan biznis a oni koji rade u skladu sa zakonom neprestano se izlažu novim zahvatanjima i pritiscima.

** Autor je predsednik Asocijacije malih i srednjih preduzeća*

Realizacija socijalnog programa u Zastavi kamionima treba da počne ove sedmice

Bez zaostalih plata do kraja maja 2016. godine

AUTOR: Z. RADOVANOVIĆ

Kragujevac - Vlada Srbije, napokon je, tri i po meseca nakon izjašnjavanja zaposlenih, odobrila socijalni program za sve one radnike koji, mahom uz otpremnine od po 200 evra po godini staža, žele da napuste Zastavu kamione, potvrđeno je, u poslovodstvu Zastavine fabrike kamiona.

U menadžmentu te fabrike takođe potvrđuju da će realizacija socijalnog programa početi tokom ove sedmice, odnosno čim Ministarstvo za rad, zapošljavanje i socijalnu politiku "prebaci" na račun Kamiona oko 100 miliona dinara, koliko je predviđeno za otpremnine prekobrojnim "kamiondžijama". Podsetimo da je krajem maja za dobrovoljni odlazak iz fabrike, mahom uz otpremnine od po 200 evra po godini radnog staža, izjasnilo 190 od preostalih oko 240 radnika Zastave kamiona.

Uoči minulog vikenda, međutim, na fabričkim oglasnim tablama postavljeno je obaveštenje kojim se svi oni koji su se izjasnili za socijalni program pozivaju da, u roku od 30 dana, potpišu sporazum o rešavanju međusobnih prava i obaveza, a čijom se verifikacijom prekobrojni radnici obavezuju da neće tražiti isplatu zaostalih zarada do kraja maja 2016., do kada traje zaštita fabrike od potraživanja poverilaca (do početka meseca, nije važila za zaposlene), ili do konačnog rešavanja statusa preduzeća. Radnicima kragujevačke fabrike kamiona se, koliko je poznato, u proseku duguje po desetak i više plata.

Veliki broj bivših i sadašnjih radnika Zastave kamiona tužio je fabriku tražeći isplatu zaostalih zarada, a sud je, u međuvremenu, doneo brojna rešenja koja "kamiondžijama" omogućavaju ostvarenje tog prava. Kako je fabrička kasa prazna, to sudski izvršitelji već nedeljama popisuju, pa i rasprodaju pokretnu imovinu Kamiona (teretna i putnička vozila, gume, strugove i drugo), čime se najozbiljnije dovodi u pitanje dalji opstanak jedine fabrike za proizvodnju srednjih i lakih kamiona u Srbiji, na Balkanu i šire, ukoliko toj firmi više zaista ima spasa.

Nevolja sa sporazumom koji poslovodstvo nudi radnicima Kamiona leži u činjenici da bi svi oni koji su tužili fabriku, sada morali da povuku tužbe i da, pritom, plate sudske troškove, s time što će, smatraju upućeni, gotovo izvesno, već krajem maja naredne godine, morati ponovo da "presavijaju tabak". Ovde, naime, malo ko veruje da će situacija u fabričkoj kasi, krajem maja 2016, da bude bolja no sada, ili da će Zastava kamioni tokom naredne godine da dobije strateškog partnera.

Zarad spašavanja onog što se u Kamionima spasiti može, ponovimo ako više išta može, država je, doduše, početkom meseca, toj Zastavinoj fabrici dala ovlašćenje, sa potpisom ministra odbrane Bratislava Gašića, da može da nastavi sa programom istraživanja i proizvodnje neborbenih vozila za potrebe Vojske Srbije. Pošto se, prema Zakonu o proizvodnji vojnog naoružanja i opreme, preduzećima koja se bave (i) tim poslovima, ne mogu prinudno naplaćivati neizmirene obaveze ni prema zaposlenima, to je ovlašćenjem o nastavku istraživanja i proizvodnje neborbenih vozila Zastavina fabrika kamiona postala zaštićena i od sudskih rešenja koja se odnose na isplatu zaostalih zarada radnicima, tako da je donekle nejasno zašto poslovodstvo realizaciju socijalnog programa uslovljava odricanjem prekobrojnih radnika, makar i oročenim, od potraživanja zarađenih prinadležnosti. Fabrika je, inače, kao deo grupe Zastava vozila, krajem maja svrstana u red 17

domaćih preduzeća od strateškog značaja za srpsku privredu, te je, po tom osnovu zaštićena od ostalih poverilaca do 1. juna naredne godine.

U poslovodstvu Zastave kamioni se nadaju da će nastavak istraživanja i proizvodnje vozila za potrebe Vojske Srbije, koje je u toj fabrici počelo još pre desetak godina, najpre spasiti firmu, a potom omogućiti i njen razvoj, kako bi preduzeće "postalo atraktivnije" za nekog od potencijalnih inostranih partnera. Većina "kamiondžija" nikako, međutim, ne deli optimizam menadžmenta. Naprotiv, većina tvrde da više nema ni para, ni kadrova, ni uslova za bilo kakvu proizvodnju u Zastavi kamionima.

Šta je sa Kinezima?

Prema nedavnim informacijama iz grupe Zastava vozila, tender za privatizaciju Zastave kamiona i fabrike Zastava specijalni automobili iz Sombora mogao bi da bude raspisan tokom narednog meseca. Za privatizaciju Zastave kamioni do skora je bilo zainteresovano desetak inostranih firmi, među kojima su i najveće kineske kompanije, državna JAK motors i privatna Huanh hai, sa kojima su kragujevačke "kamiondžije" prošle godine potpisale memorandum o razumevanju, kojima je predviđeno formiranje zajedničke fabrike, sa jednom od njih, sa sedištem u Kragujevcu. Uprkos potpisanim memorandumima, od tih kineskih kompanija, saznaje se, već mesecima nema ni traga ni glasa. Predsednik Srbije Tomislav Nikolić koji je, prošle godine bio svojevrsni posrednik u potpisivanju memorandum sa firmom Hunag hai, nedavno je u Kini pozvao tamošnju Komšaniji Šansi automobili da ulaže u kragujevačku fabriku kamiona i FAP iz Priboja. Predsednik kineske kompanije kurtoazno je uzvratio "da će razmotriti tu mogućnost".

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/penzije-i-plate-najverovatnije-vece-od-nove-godine>

Пензије и плате највероватније веће од Нове године

Пензије и плате у јавном сектору биће повећане на крају ове, али можда и на почетку наредне године. Премијер Србије Александар Вучић тврди да простора за мање повећање пензија и плата

у јавном сектору у српском буџету има и најављује да ће обећање дато пре неколико месеци о највећим пензијама до сада бити испуњено. Гувенерка Народне банке Србије Јоргованка Табаковић потврђује премијерову тврдњу о постојању простора за повећање плата и пензија.

Дакле, ако је веровати нашим креаторима економске политике уштеде у српском буџету су довољне за блажу корекцију примања за око милион пензионера, којима пензија није ни смањивана и који нису ни допринели уштеди од две милијарде, и за око 100.000 запослених у јавном сектору чија примања такође нису смањивана. Они су заправо „срећници“ који ће се овајдита због чињенице да Србија има потпуно покривен текући дефицит. Преосталих 700.000

пензионера и остали запослени у јавном сектору, а процењује се да их има још 500.000, такође би требало да добију нешто, али то нешто за њих неће бити повећање у односу на оно што им је привремено умањено, већ само повратак дела онога што им је зарад уштеде узето.

Када је све спремно и када новца има, онда се с правом може поставити питање зашто се са корекцијом, па била она два или пет процената, не иде већ од 1.октобра, када би према Закону о ПИО требало да буде редовно усклађивање пензија. Одговор за то претходних дана дао је Душан Вујовић, министар финансија Владе Србије који је лепо објаснио „возни ред“ у којем је главни машиновођа ММФ. Наиме, у новембру ће Влада Србије имати следећу ревизију договора са ММФ и ту се очекује коначна одлука о повећању пензија и плата. Чак и да делегација ММФ-а пристане и прихвати аргументе Владе Србије да има простора за повећање пензија и плата и договори се проценат у којем би се оне заиста повећале, одлука тада не може бити донета. Министар финансија Вујовић објашњава да за финално одобрење ваља сачекати седницу Савета директора ММФ-а половином децембра.

Мада сам министар финансија још увек не зна или неће да каже о коликом проценту повећања плата и пензија се може говорити тврдећи да ће то одредити управо фискални простор, он истиче да без обзира колико он на крају буде Србија мора да покаже да ће моћи да поднесе трошак повећања а да не склизне с пута ка смањивању дефицита. Много је тога мора и треба, а рок за повећање пензија, сада је сасвим јасно, померен је с октобра на децембар. Чак је и тај децембар споран. Јер, ако ће се повећати пензије за децембар онда то значи да пензионери и део запослених у јавном сектору дебљи чек добија тек у јануару, када се деле децембарске пензије и плате. Јер, не сме се заборавити да се и једна и друга припадност исплаћују уназад односно да се децембарка примања исплаћују у јануару наредне године. Значило би то, пак, да ове године нема ништа од повећања пензија и плата, иако је то обећано још пре неколико месеци. Једино што би креатори економске политике Србије могли да ураде јесте новогодишња исплата пензија и плата, тако што би наложили да се оне морају исплатити пре Нове године, што је мало вероватно с обзиром да је кратко време између доношење коначне одлуке Савета директора ММФ половином децембра и Нове године.

Проста рачуница показује да би просечна пензија у Србији, уколико се одобри повећање од два процента, била већа за 500 динара, док би они са најнижим примањима имали дебљи чек за 276 динара. Уколико би, пак, повећање износило пет процената онда би просечна пензија била већа за 1.150, а најнижа за 690 динара. Дакакако, за пензионере је повећање од пет процената далеко повољније, али о толиком постотку се и не прича. Њега више прижељкују сами пензионери и пензионерске организације него што је он у рачуници креатора економске политике и обећања које су се претходних месеци могла чути.

Љ. Малешевић

Најбоље не журити

Економски стручњаци ни једног тренутка нису оспорили добро стање у српском буџету нису су умањили значај штедњи које су мере Владе Србије донеле.

Но, сви су сматрали да оно што је добијено на ћуприји не треба потрошити на мосту, односно да се уштеда остварена на смањењу плата и пензија не сме трошити да корекцију истих у току ове године. Сматрају да то ваља оставити за 2016. годину и видети да ли ће она имати добре резултате као сада, па ако се то потврди онда повећати пензије и плате. Онда би то повећање могло бити и веће од свега неколико процената, што опет зависи од буџета. Уколико су тачне прогнозе министра Вујовића добрим делом ће се остварити препоруке економиста, да до корекција пензија и плата ипак дође наредне године.